

# ЮЛИАНА МАНОВА ТЯ Е ВИНОВНА

[chitanka.info](http://chitanka.info)

— Напъвай! Напъвай!

— О, Боже!

— Хайде, още малко!

— Господи, как боли!!!

— Няма да стане. Бебето не може да излезе. Тя няма да оживее, но можем да се опитаме да спасим детето. Сестра, скалпел!

— Ето, докторе.

— Така, още малко... За Бога, бебето е с две глави! И не диша. Съжалявам, господине, направихме каквото можахме, но майката изгуби твърде много кръв и...

— Разбирам, докторе. Толкова се обичахме. Не знам как ще живея без нея. Но... тя е виновна за детето, нали?

— Да, обикновено при такива случаи генът на майката е деформиран. Не се притеснявайте, вината не е ваша.

— Боже Господи, как можа да се случи на мен! Как ще живея без нея? Животът ми вече няма смисъл.

— Хайде, госпожо, още малко остана.

— Но аз усещам, че това ме разкъсва отвътре! Не мога! Много ме боли!

— Дръж се, скъпа!

— Ето, главичката му се показва. Ох... Но то има бодли вместо коса! Докторе, сигурно от вътрешностите ѝ нищо не е останало здраво.

— Много съжалявам, господине, но нали виждате... При такова положение беше невъзможно да я спасим.

— Бебето не диша!

— Сложете го в кислородната камера, бързо!

— Но то няма пулс!

— О, не!

— Съжалявам, такава загуба е нещо ужасно...

— Толкова се обичахме. Не знам как ще живея без нея. Докторе, нали бебето е такова заради нея, тя е виновна?

— Почти е сигурно, че е така. В повечето случаи майката е носител на объркания ген. Деветдесет и пет процента сигурност, че вината не е ваша. Не се тревожете.

— Как ще живея без нея? Загубих предишната си жена по време на раждане. Господи, нямате представа колко боли, като гледаш тази трагедия да се случва за втори път. Животът ми вече няма смисъл.

— Докторе, бързо, жена ми ще роди всеки момент!

— Заповядайте, госпожо, легнете тук. Така... Предупреждавам ви, че сигурно ще бъде трудно раждане, така че съберете всичките си сили. Ето, бебето вече иска да излиза... Напънете силно! Така, сега пак!

— Не мога повече! Страшно ме боли!

— Направи го заради бебето, скъпа! Послушай доктора и опитай пак.

— Ето, излиза... О, Боже, детето е мъртво и е някакво изродче! А и телцето му е много голямо. Майката кърви силно! Губим я!

— Моля ви, направете нещо!

— Опитваме се, господине... Съжалявам. Моите най-искрени съболезнования. На тази възраст, с такова крехко тяло и при деформацията на детето беше почти невъзможно да оживее.

— Мога ли да ви попитам... нали тя е виновна за измененията при бебето?

— Можете да бъдете почти напълно сигурен, че е така.

— Толкова я обичах! Бях женен два пъти, но тя беше първата ми истинска голяма любов. Предишните ми съпруги починаха и ето че същото сполетя и моята мила Маргарет. Животът ми вече няма смисъл.

— Хайде, мила, още малко — почти излезе. Скоро ще си имаш едно хубаво бебе...

*28 март 1998 година*

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.